

«Від того дня вже другий рік пройшов...»

Іван Франко

Від того дня вже другий рік пройшов.
У чистім полі знов лежу я в горі,
Гляджу на небо ясне... Надо мнов
Знов плавле яструб в лазуровім морі.

Обколесив, тепер шибнув стрілов...
Отак і я простір думками порю,
Та темно в нім, навіки мглов густов
Закрила доля мою ясну зорю.

Так темно, зимно! Наче серце стине,
І думка в мізку, мов пилина, гине,
І ворухнуть не можу я рукою,

Коли спімну, що ні одно гаряче
Дівоче серце не зітхне, не сплаче
І не затужить нищечком за мною.

10 мая 1880